

KOCZKA (2) *sb f*

o jasne.

pl N koczki (1). ◇ A koczki (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Kot; tu w przeni w kontekstach oznaczających głupotę (2) :

*Fraza: »koczki drą we łbie« (1): Fanaticus homo, Człowiek któremu koczki drą we łbie/ albo sie mu muchy roją w głowie/ yako niektórzi mówią/ Też Głupi/ Szálony. *Mącz* 117d.*

*Zwrot: »mieć koczki w głowie« (1): Bibe helleborum, Pi ciemierzicę/ to yeft/ toś szalón maż muchy albo koczki w głowie. *Mącz* 154b.*

MM